

[Stetter.]

spørgsmål meget, men den befinder sig formentlig et sted omkring 3½ eller 4 milliarder kr. om året.

Så kan jeg jo spørge modstanderne: ja men hvordan i alverden vil de skaffe disse penge, hvor vil de kunne låne disse penge for overhovedet at kunne opretholde den aktivitet, som vi har i samfundet i dag? Modstanderne kan tilsyneladende tillade sig at se bort fra denne forskel i disse valutaindtjeningsmuligheder, men den kan den konservative folketingsgruppe ikke se bort fra. En manglende valutaindtægt af denne størrelse vil bl. a. medføre nedgang i den økonomiske aktivitet, og det vil blive nødvendigt at gennemføre restriktioner — jeg skal ikke gentage alt dette; det vil få stigende ledighed til følge, og det vil først og fremmest komme til at ramme de økonomisk svage, som jeg tidligere har gjort rede for. De velbærgede klarer sig nok, men det er de økonomisk svage familier, som kommer til at bære byrderne, og det er paradoksalt, at det er venstrefløjen i dansk politik, som anbefaler en markedspolitik, der får denne virkning.

Modstanderne siger, at det er at true, det er at forsøge at skræmme befolkningen, men ingen af delene er rigtigt. Det er at sige den ubehagelige og skinbarlige sandhed, det er at fremstille tingene, som de foreligger, det er at fastslå, at det sikre er at sige ja til tilslutning.

Modstanderne fremfører så, at vi sælger vores selvstændighed for en øjeblikkelig økonomisk gevinst. Af debatten her i dag er det jo fremgået, at dette ikke er rigtigt. De beslutninger, som vil blive truffet i et EF udvidet med England, er af så omfattende og af så indgribende karakter, at vi kommer til at rette os efter dem i alle tilfælde, også såfremt befolkningen vælger, at Danmark skal stå udenfor. Bliver vi derimod medlem, så får vi en indflydelse og en indsigt, som uanset karakter og størrelse er særdeles værdifuld for dette samfund. Vi får i praksis mulighed for at orientere os om udviklingen

og i samarbejde med ligesindede at påvirke denne udvikling i den retning, vi ønsker.

Et andet hovedtema i debatten har været de politiske perspektiver i et samarbejdende udvidet EF. Den konservative folketingsgruppe mener, at der i dag er tale om et samarbejde mellem suveræne nationalstater, og skulle der i dette samarbejde opstå konflikter på væsentlige områder, f. eks. mellem folketinget og systemet, ja, så vil folketinget gå af med sejren. Jeg havde en diskussion i aftes med hr. Gert Petersen om dette væsentlige spørgsmål, og hr. Gert Petersen erklærede sig enig med mig et meget, meget langt stykke ad vejen.

Dertil har vi jo vetoretten, og det er også fastslået her i denne debat, at denne vetoret gælder for os som nyt medlemsland. Selvfølgelig må denne vetoret ikke blive noget i retning af en sovepude og heller ikke misbruges, og jeg forestiller mig da ikke, at folketinget på noget tidspunkt vil bruge den til det. Det er ikke et middel, som vi skal bruge i tide og utide. Vi skal i virkeligheden på mange måder lære at samarbejde, det er jo et spørgsmål om efterhånden at udvikle et samarbejde. Jeg har givet udtryk for min optimisme med hensyn til folketingets evne og vilje til at gøre det, bortset altså lige fra socialistisk folkeparti, men det får vi jo rede på senere.

Udenrigsøkonomiministeren stillede det spørgsmål, om det konservative folkeparti kunne bekræfte, at fordelingspolitikken ligger suverænt her i tinget. Det kan jeg gøre. Det er vor opfattelse, at dette spørgsmål naturligvis må ordnes her i dette folketing på grundlag af den konstellation, som nu engang vil komme ud af en valg dag.

Vor folketingsgruppe har udarbejdet nogle synspunkter for fremtidens arbejde i et udvidet EF, og vi vil naturligvis prøve på at realisere nogle af disse programpunkter, men vi kan jo ikke alene bestemme tidspunkt og tempo for en udvikling, som går i den retning. Jeg forstår derfor ikke helt hr. Gert Petersens betragtninger om, at betænkning-